

Ο Υιός του Θεού υιός της Παρθένου.

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

Μεγάλες γιορτές, Χριστούγεννα.

Εκείνος που προαιώνια γεννήθηκε από τον Πατέρα ανεξήγητα, γεννιέται σήμερα από παρθένα υπερφυσικά. Το πώς, το γνωρίζει η χάρη του Αγίου Πνεύματος. Εμείς μόνο τούτο μπορούμε να πούμε: Πως αληθινή είναι και η ουράνια γέννησή του, αδιάψευστη είναι και η επίγεια. Αλήθεια είναι ότι γεννήθηκε Θεός από Θεό, αλήθεια είναι και ότι γεννήθηκε άνθρωπος από παρθένα. Στον ουρανό είναι ο μόνος που γεννήθηκε από τον Πατέρα μόνο, γιος Του μονογενής. Και στη γη είναι ο μόνος που γεννήθηκε από την Παρθένο μόνο, γιος της μονογενής.

Όπως στην περίπτωση της ουράνιας γεννήσεώς Του είναι ασέβεια να σκεφτούμε μητέρα, έτσι και στην περίπτωση της επίγειας γεννήσεώς Του είναι βλασφημία να υποθέσουμε πατέρα. Ο Θεός Τον γέννησε με τρόπο θεϊκό. Η Παρθένος Τον γέννησε με τρόπο υπερφυσικό. Έτσι, ούτε η ουράνια γέννησή Του μπορεί να εξηγηθεί, ούτε η ενανθρώπησή Του μπορεί να ερευνηθεί.

Το ότι Τον γέννησε η Παρθένος σήμερα το γνωρίζω. Το ότι Τον γέννησε ο Θεός προαιώνια το πιστεύω. Κι έχω μάθει να τιμώ σιωπηλά τη γέννησή Του, χωρίς φιλοπερίεργες έρευνες κι ανώφελες συζητήσεις. Γιατί, σ' ό,τι αφορά το Θεό, δεν πρέπει να στέκεται κανείς στη φυσική

εξέλιξη των πραγμάτων, αλλά να πιστεύει στη δύναμη Εκείνου που κατευθύνει τα πάντα.

Τι φυσικότερο από το να γεννήσει μια παντρεμένη γυναίκα; Αλλά και τι πιο παράδοξο από το να γεννήσει παιδί μια παρθένα, δίχως άνδρα, και να παραμείνει παρθένα;

Γι' αυτό λοιπόν μπορούμε να ερευνούμε ό,τι γίνεται σύμφωνα με τους φυσικούς νόμους. Ό,τι όμως συμβαίνει με τρόπο υπερφυσικό, ας το σεβόμαστε σιωπηλά. Όχι γιατί είναι επικίνδυνο, αλλά γιατί είναι ανερμήνευτο.

Φόβο νιώθω μπροστά στο θείο μυστήριο.

Τι να πω και τι να λαλήσω;

Βλέπω εκείνη που γέννησε. Βλέπω κι Εκείνον που γεννήθηκε. Αλλά τον τρόπο της γεννήσεως δεν μπορώ να τον καταλάβω. Όπου θέλει, βλέπετε, ο Θεός, νικούνται οι φυσικοί νόμοι. Έτσι έγινε κι εδώ: Παραμερίστηκε η φυσική τάξη και ενέργησε η θεία θέληση.

Πόσο ανέκφραστη είναι η ευσπλαχνία του Θεού!

Ο προαιώνιος Υιός του Θεού, ο άφθαρτος και αόρατος και ασώματος, κατοίκησε μέσα στο φθαρτό και ορατό σώμα μας. Για ποιο λόγο; Να, όπως ξέρετε, εμείς οι άνθρωποι πιστεύουμε περισσότερο σ' ό,τι βλέπουμε παρά σ' ό,τι ακούμε. Στα ορατά πιστεύουμε. Στ' αόρατα όχι. Έτσι δεν πιστεύαμε στον αόρατο αληθινό Θεό, αλλά λατρεύαμε ορατά είδωλα με μορφή ανθρώπων.

Δέχτηκε λοιπόν ο Θεός να παρουσιαστεί μπροστά μας με ορατή μορφή ανθρώπου, για να διαλύσει μ' αυτόν τον τρόπο κάθε αμφιβολία για την ύπαρξή Του. Κι ύστερα, αφού μας διδάξει με την αισθητή και αναμφισβήτητη παρουσία Του, να μας οδηγήσει εύκολα στην αληθινή πίστη, στ' αόρατα και υπερφυσικά.

Κατάπληξη με γεμίζει το θαύμα!

Παιδί βλέπω τον προαιώνιο Θεό!

Σε φάτνη αναπαύεται, Αυτός που έχει θρόνο τον ουρανό!

Χέρια ανθρώπινα αγγίζουν τον απρόσιτο κι ασώματο!

Με σπάργανα είναι σφιχτοδεμένος, Αυτός που σπάει τα δεσμά της αμαρτίας!

Όμως... τούτο είναι το θέλημά Του: Την ατιμία να μεταβάλει σε τιμή· με δόξα να ντύσει την ευτέλεια· και την προσβολή σ' αρετή να μεταπλάσει.

Πήρε το σώμα μου. Μου προσφέρει το Πνεύμα Του. Μου χαρίζει το θησαυρό της αιώνιας ζωής, παίρνοντας αλλά και δίνοντάς μου: Παίρνει

τη σάρκα μου για να με αγιάσει· μου δίνει το Πνεύμα Του για να με σώσει.

**Από το βιβλίο: Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ, τόμος Β', Ι. Μ. Παρακλήτου,
σελ. 83.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>